

האגודה ואני

- דיווח על אירוע להטבופובי
- החוק למניעת הטרדה מינית
- בואו לפעילות
- התנדבו באגודה
- הצטרפו לחברי אגודה
- תירמו לאגודה
- כתבו עלינו בתקשורת
- בקרו אותנו בפייסבוק
- קישורים שאנחנו ממליצים
- צרו קשר

ספטמבר 2014

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

עוד באותו הנושא

- אלוהים אוהבת אותה
- הכוהנת הגדולה של הביצה הווירטואלית
- תקועים באמצע
- פותח את הג'ורה
- תצאו בחוץ!
- תקועים באמצע
- בכי לי, ארגנטינה
- 'ללכת על המים' שינה את חיי
- אני ניצחתי

לכל המאמרים

אהבתם? שילחו לחברים

- שמרו del.icio.us
- פרסמו Digg
- שתפו Facebook
- המליצו StumbleUpon
- סמנו Reddit
- דווחו Twitter

היסטוריה > שנות ה-2000 התרחבות > הזמן הוורוד 2004

אני הומו בלאי

אני הומו בלאי

מאת: נמרוד דביר 01/05/2004

מתוך גיליון 88 של הזמן הוורוד מאי 2004
מאת: נמרוד דביר

הנה כמה דברים שלא ידעתם על אריק מילמן: החל מהחודש הוא מנחה לצד גל רז תוכנית אירוח לגייז ב-yes * הוא מאוד רוצה להיות אוהצ'ה * כבר שבעה חודשים הוא לא עשה סקס * עם אביו, נהג משאית מקרית גת, הוא מנהל יחסים של סמול טוק * והכי הוא רוצה להיות אורלי קסטל באום * נמרוד דביר תפס אותו לשיחה, שנייה לפני שהוא תופס תחת

"יהיה לך כיף!", מכריז אריק מילמן כשאנחנו מתאמים פגישה בטלפון. "זאת אומרת, בסקאלת העניין אני לא בן אדם חכם או מצחיק במיוחד, אבל אני מדבר הרבה ויכול להעביר בכיף שעות עם מילמן (23), עד לא מזמן כתב הרכילות של מקומון זמן תל אביב וכיום כתב במוסף "סופשבוע" של מעריב. היא בחירתו להנחיית תוכנית טלוויזיה הומואית למנהדרין – "הבלוג". התוכנית שתשודר בערוץ YTV, מצטרפת לרצועת תוכניות תחת אותו שם, שישודרו לייב מבתיים פרטיים לצד אושיות כמו אביב גפן, ליאור דיין ופראס חורי. על תקן המנחה החתיך הוצב גל רז, עורך "אקזיט", ומילמן הוא הסייד-קיק שמוסיף צבע.

מילמן הוא אכן ספק צבע מקצועי, חוץ מהעובדה שבאמצע הראיון הוא קם לרקוד או לבדוק אם אפשר לראות שכנים ערומים מהחלון, הוא גם יודע לקחת פיקוד מלא. "למה בכלל עושים את הראיון הזה?", הוא שואל, "אני אחד מהאנשים היותר אלמוניים שקיימים במדינת ישראל".

כי אתה עומד להפוך לסוג של הומו מייצג
"אז זהו, שלא. גל הוא הומו המייצג, אני סתם הומו בלאי. היום ההומואים מתחלקים לשתי קבוצות. יש את הרזים רזים, שהולכים עם הג'ינס צמוד וגופיות קטנות, ויש את המנופחים שהולכים לחדרי כושר. אני זה שנפל בין הכסאות, מה שנקרא הומו של פעם. אני לא הולך לחדר כושר, אין לי חברים זכרים. אתה יכול לקרוא לי 'הומו דיודי בואי'".

אז מה אתה כן יכול לתרום לתוכנית?
"כשידברו איתי מהצוות של התוכנית אמרתי להם שאין לי חבר ושאיני לא יוצא למקומות של הומואים. לקחו אותי כי חשבו שאני מספיק ממורמר כדי לשבת ליד גל ולגרום לו להרגיש טוב עם עצמו. בלי קשר, זה לא הולך להיות 'המעגל הקטן', ולשם שינוי ההומואים לא קיבלו תוכנית כדי לדבר על תרבות. קיבלנו תוכנית כדי להוציא החוצה את כל מה שבא לנו. אנחנו הולכים לחפש לגל שידוך, לעזור לאנשים לצאת מהארון, הרבה דברים מגניבים".

"הבאתי את האוננות לדרגת אומנות"
אריק לא תמיד היה הקוקיצה העליונה שהוא. הרומן שלו עם ישראל התחיל לפני 14 שנים, כשעלה עם משפחתו מרוסיה והתיישב בקרית גת. אחרי ילדות מאופקת בפריפריה של נינט טייב ושירות צבאי שיגרתי ביחידת השק"ם המרכזית ובפיקוד דרום, עבר לתל אביב והחל לכבוש אותה בסערה. בשלוש שנים הוא הצליח לשדרג את עצמו מרכילאי במקומון תל אביב לכתב באחד המוספים הנחשבים, לזכות בפינה שבועית בתוכנית הבוקר של טל ברמן ואביעד קיסוס ולהרים גבות מרטות ברחבי העיר בזכות מוחצנותו הרבה. עכשיו הוא גם בפוזת מנחה טלוויזיה, אותה הוא מנצל בעיקר כדי להחיל ריר על המנחה שלצידו.

אתה כמעט גומר כשאתה מדבר על גל. יש מצב שאתה חושק בישבנו?
"ברור! גל הוא הומו מלך. הומו מלך זה ההומו החדש: רגיש, יפה, משכיל... אני ממש לא מלך. גל הולך לחדר כושר ומעורב כל הזמן בעשייה. לעומת זאת, אני יושב כל הזמן בבית, עושה כלים, פאנלים וביד ושולח כתבות ל"סופשבוע". אין לי חיים. אני באמת מעריץ את גל, בגלל זה החלטתי שאני חייב לעשות את התוכנית. חשבתי שאם אני אדבק לתחת השווה שלו מספיק זמן, גם אני אגיע לאיזשהו מקום. והנה הפכתי לכוכביון בהתהוות".

לא מפריע לך להיות כוכביון הומו?
"כשסיפרתי לאנשים שאני הולך לעשות את התוכנית, ישר כולם אמרו לי שלא כדאי לי לעשות את זה כי ימתגו אותי בתור הומו. חלק מהאנשים שאמרו לי את זה הם הומואים בעצמם. תקלוט כמה שנאה עצמית יש לחברה בקהילה הזאת, למרות שאני בכלל לא אוהב לומר קהילה. אני לא

מתבייש בכלום, ואני אפילו מאוד שמח שאני הומו.

מה כל כך כיף בלהיות הומו?

"מה לא כיף בלהיות הומו?! אני חושב שהדבר הכי טוב בלהיות הומו זה שזה נותן לך כישורים לפתיחות מחשבתית. זה טוב! תרשום את זה!"

"אני מאוד נהנה לשבת ב'אטרף' ולדבר גסויות. מה שכן, אם אמרתי לך שלא עשיתי סקס כבר שבעה חודשים, אחרי שהתוכנית תעלה זה יהיה שנה לפחות. תאר לך שיהיה לי סקס ויום אחרי זה אני אשמע בעיר שמישהו מספר שהוא גמר לאריק מילמן על הפנים! אני לא אעמוד בזה".

אם לא הייתי הילד הנשי בתיכון רוג'וזין בקריית גת הראייה שלי הייתה חסומה. ברגע שאתה מבין שאתה שונה במשהו אתה נפתח לדברים אחרים, וזה גורם לך לחשוב בצורה טובה ועוזר לך לאהוב אנשים. אוף, אני נשמע כמו לייזה פאקינג מינלי, אבל באמת שהייתי קצת מתבאס אם הייתי נולד סטרייט".

אתה עושה הרבה סקס?

"פעם הייתי קצת זונה של מערכות יחסים, אבל בשבעת החודשים האחרונים לא היה לי כלום. הומו שלא עשה סקס שבעה חודשים, זו כבר סיבה לכתבה ב'זמן הוורוד', לא? האמת היא שלפני שבעה חודשים הבחור שהיה אהבתי חי' יהיה שנה לפחות. תאר לך שיהיה לי סקס ויום אחרי זה אני אשמע בעיר אמרתי לעצמי שזהו, אני צריך לפרוש בשיא כל עוד יש אנשים בעולם שחושבים שסקס איתי כן עובד".

אז איך אתה מסתדר?

"הבאתי את האוננות לדרגת אומנות, גם כי החבר האחרון שלי הוריד לי את הביטחון העצמי וגם כי אני עצלן וסקס דורש ממני הרבה אנרגיות. למרות הכל, חרמנות כן מקסימה אותי. אני מאוד נהנה לשבת ב'אטרף' ולדבר גסויות. מה שכן, אם אמרתי לך שלא עשיתי סקס כבר שבעה חודשים, אחרי שהתוכנית תעלה זה יהיה שנה לפחות. תאר לך שיהיה לי סקס ויום אחרי זה אני אשמע בעיר שמישהו מספר שהוא גמר לאריק מילמן על הפנים! אני לא אעמוד בזה".

ופינת הפולניות: איך אתה עם זה שההורים יראו אותך מדבר על גמירות פרצוף?

"תראה אבא שלי הוא נהג משאית בקריית גת ואמא שלי מוכרת בסופר פארם. ככה שזה נושא שלא מדברים עליו. אמא שלי ואני מתים אחד על השני ועם אבא אני בסטאטוס של סמול-טוק, אבל זה משהו שהיה תמיד. 'צאתי איך שאני בזכות החינוך שקיבלתי בבית. למדתי מאמא שלי לא לעשות דברים כי הם נכונים בעיני ההורים שלך, כי מגיע שלב שההורים כבר לא תמיד צודקים. זה נותן המון כוח. כן צריך לחשבן להורים ולגרום להם גאווה, אבל לא כשהוא בא על חשבונך. אני חושב שברגע שאנשים צעירים מבינים את זה, הכל ניהיה יותר קל".

מילמן הגיע לתקשורת כמעט בטעות: עם השחרור מצה"ל הוא שלח קורות חיים ל-40 מקומות, והעבודה היחידה שהצליח להשיג הייתה של מפקי במקומון ראשל"צ-חולון. שלושה חודשים אח"כ הוא הבין שלהתעסק כל היום עם תיאומי צילומים זה לא כוס הדיאט קולה שלו והתפטר. רגע לפני העזיבה יואב גולן, שערך אז את "זמן תל אביב", הציע לו להצטרף לנבחרת בתור כותב ומאז הוא שם. "יואב הוא האיש שהמציא אותי", הוא מספר בהערצה, "בהתחלה הוא נתן לי להרים טור חינוך, וזה היה די מצחיק בגלל שלכאורה הכי לא התאמת לי לתפקיד. הייתי סוג של 'צומי' באותה תקופה: תל אביב היא אוטונומיה של בוהים, והיה לי כל כך כיף שאנשים פה מסתכלים אחד על השני, שהתחלתי לחפש תשומת לב. הלכתי עם חולצות בטן, מכנסיים מתרחבים בטיורף, טבעות על כל האצבעות בכף הרגל. הייתי צבעוני ביותר וככה הלכתי להשיג תגובות מהדובר של אוניברסיטת בר אילן. זה דווקא עבד טוב, ובהמשך יואב ביקש שאעשה את הרכילות. אמרתי לו שאין סיכוי כי אני הבן אדם הכי לא מקושר שיש, אבל הוא התעקש ונתן לי שבוע להגיש מדור. בליט ברירה התחלתי להרים טלפונים לחברים ופשוט הייתי שבוע בחוץ. עברתי מפאב לפאב, ובזכות זה שאני מהמפסטים ונראה צבעוני, דברים החלו להתגלגל. בסוף אפילו היה לי סקופ על המדור הראשון: החופף במספרה גילה לי שריתי של קורין אלאל בהריון ופירסמתי את זה".

אולי נמשכת לרכילות בגלל שגם בקריית גת אחד בתחת של השני?

"ממש לא, תל אביב היא הרבה יותר כפר. בקריית גת יותר צפוף, אבל בתל אביב לאנשים יותר איכפת מה קורה אצל השכן. אהבתי לכתוב רכילות כי זה היה סיפוק אדיר להביא סקופ. אני חושב שרכילות זה בית הספר הכי טוב לעיתונות, כי זה שילוב של הכל. מצד אחד אתה מייצר חדשות, אבל מהצד השני אתה כותב את זה מאוד מגויני ויכול להתפרע".

אז למה פרשת?

"השחיקה של רכילאי היא זריזה מאוד, ואחרי שנה אתה כבר מרגיש שעברו חמישים. ללקק 200 ישבנים כל שבוע כדי לקבל קצת אינפורמציה הופך מהר מאוד ממשעמם למעצבן. חוץ מזה שהיו לי חשבונות נפש וריבים עם חברים למה פירסמתי ככה וכה. אתה מתעסק בקקי כל היום ומצפה שהידיים שלך לא יסריחו. אבל בסוף הן תמיד מסריחות. לדוגמה, היו תביעות משפטיות על דברים שפירסמתי. התביעות לא הגיעו בסוף לבית משפט, אבל כמות השערות הלבנות שיוצאות עד שמגיעים לפשרה לא שווה את זה. רכילות זה גם עסק שסוגר הרבה דלתות. למזל, קיבלתי כל מיני חדמוניות, כמו הצעה לכתוב ב'סופשבוע', הפינה בתוכנית הבוקר ועכשיו תוכנית הטלוויזיה הזאת".

"הייתי שמח להיות אוחצה"

איך יצאת מהארון?

"זה הגיע רק בצבא, כששירתתי בפיקוד דרום. בצבא תפסתי לעצמי מראה בוטץ', למדתי לאונן על בחורות ובאמת יצאתי עם המון בנות, בפיקוד היה את ההומו המוצהר שהתחיל להתקרר אליי, ופתאום באו לי הרהורים, עד אז לא פגשתי בכלל אנשים כמוהו, כי בקריית גת לא היו הומואים, אתה יכול לשאול את נינט. בקיצור אחרי בילוי משותף נכנסנו אליו לחדר ופתאום התחלנו להתמזמז. אחר כך התקשרתי לידידה הכי טובה שלי, אמרתי לה שאני יוצא עם בחור ומאז לא הייתה לי שום התלבטות. הבנתי שאני הומוסקסואליסט, ושעם זה ננצח. 'צאתי עם הבחור הזה במשך שנה, והוא גם זה שעזר לי לצאת מהארון בפני כולם'".

אתה אוחצה?

"הייתי שמח להיות! אני מת על המילה אוחצה, למרות שהתחילו להתבייש בה עכשיו. הכול תלוי באיזו קונטקסט אתה מקבל את זה. זה מזכיר לי שפעם התקשר אליי רוביק רוזנטל שכותב את הפינה הלשונית ב'סופשבוע', וסיפר שהוא עשה טור על המילים שלקוחות מעולם המוסכים. הוא כתב ש'אגוזון' זה הומו גברי, בגלל הקישור לרכב וכולי. בליט ברירה אמרתי לו ש'אגוזון' זה משהו נטחן. כל כך אהבתי את זה שיש לקסיקון הומאי".

כולך שמחת חיים ושנינות מתפרצת. איפה הדיכאונות האופייניים למלכות דרמה?

"היו לי הרבה משברים, אבל מאז שהפסקתי לצאת החוצה יש ליפחות דיכאונות. תקופת הרכילות הייתה אפורה מבחינתי, כי לא היה לי סדר יום ונדפק לי המוח. הייתי מעביר את המשכורת שלי ישר לבטי פורד והייתי נכנס למחשבות על עצמי. אצל עיתונאים או יוצרים, דיכאון זה משהו נורא נחשב כי משם כאילו באה ההשראה, אבל זאת סתם אגדה אורבנית. כמו הרבה צעירים שמגיעים לתל אביב, היה לי מאוד חשוב לקבל פידבקים, שאנשים יגידו שאני יפה ובסדר. בשלב מסוים הפסקתי לראות את עצמי דרך עיניים של אחרים, ואז גם נגמר לי כל הקטע של 'ציאות, עישונים וכדורים. היום אני בקושי יוצא, וההרגל המוגזן האחרון שנשאר לי זה אלוכוהול".

והסיגריות

"סיגריות זה לא הרגל מגונה! זה משהו חשוב לשפיות. לפעמים כשמעצבנים אותי, אני יוצא לעשן סיגריה במרפסת וישר הכול עובר לי. מה עושים בכאלה מצבים אנשים לא מעשנים? קופצים מהגג?!"

מה אתה רוצה להיות כשתייה גדול?

"אורלי קסטל באום. אני יודע שזה מטופש לומר שאני כותב למגירה, כי לכול העיתונאים יש איזושהי תוכנית חומש לכתיבת טרילוגיה, אבל זה באמת מה שאני רוצה, לשבת ולכתוב ספרים".

אתה מחכה לראות את עצמך על המסך?

"אין סיכוי. אפילו את הפינה שלי ברדיו בחיים לא שמעתי. אני מפחד להקליט, כי זה יסרס אותי. אם אני אקשיב לזה ואשמע לעצמי נשי, או שאני אשמע איזו ש' שורקת, אני לא אוכל יותר לדבר. בגלל זה אני גם לא אראה בחיים את עצמי בטלוויזי. זה גם נראה לי נורא מגלומי, להקליט את עצמך".

כניסה למשתמשים מורשים • צור קשר • כתובת הסניפים • פרסם אצלנו

האגודה לשמירת זכויות הפרט (ע"ר) | רח' נחמני 28 ת"א | ת.ד. 29523 תל אביב 61294 | טלפון 03-6205590 | פקס 03-6205593

אחסון אתרים - Hosted by SPD.co.il | Designed by Memento | Powered by Advesoft